

Veľkonočná nedeľa 4 2024 B

AI Mnohí z vás asi vedia, že od 60-tych rokov minulého storočia začalo veľa teológov v Južnej Amerike praktizovať „teológiu oslobodenia“. Princíp bol postavený na Marxistickej ideológii a presvedčení, že Ježiš Kristus je hlavne revolucionár. Teológia oslobodenia učí, že skôr než človeka privedú k Bohu a k spáse, človek musí zachrániť človeka ľudskými silami – obyčajný humanizmus. V praxi to znamená najskôr vytriahnuť človeka z chudoby, nakrmiť ho, a až potom ho viesť k Bohu a spáse. Výsledkom tohto pastoračného prístupu bolo a je, že dvadsať percent katolíkov odišlo do protestantských cirkví. Mnohí ľudia, keď chcú prijať Ježiša, sa teraz radšej obracajú na protestantov ako na katolíkov! Je to preto, že z katolíkov sa stali skôr obyčajní sociálni pracovníci.

KE Radostnou zvesťou dnešnej nedele je, že Ježiš je viac ako sociálny pracovník alebo revolucionár. On je dobrý pastier, ktorý pozná svoje ovce, ktorý miluje svoje ovce, ktorý položí svoj život za ovce.

DI Keď sv. Ján v niektorej časti evanjelia opakuje isté slovo alebo výraz tri krát, chce tým naznačiť dôležitosť zmienenej skutočnosti. A v dnešnom evanjeliu Ježiš opakuje tri krát: ja som dobrý pastier. Prečo si vyberá tento titul? Prečo nie označenie ja som dobrý manažér, organizátor, politik, sociálny pracovník, revolucionár? Jedným z dôvodov je to, že v jeho čase bolo pastierstvo jedným z troch hlavných odvetví živobytia spolu s poľnohospodárstvom a rybolovom. Byť pastierom znamená robiť všetko preto, aby sa ovce mali dobre a v dôsledku aj tí, pre ktorých sú ovce určené. Otec Elias Vella v knihe *Oblečte si srdce pastiera* vysvetľuje: „Tým, že sa Ježiš nazýva dobrým pastierom chce naznačiť rozdiel medzi prirodzeným vodcom a biblickým vodcom. Prirodzený vodca je človek, ktorý investuje všetko s cieľom pritiahnuť k sebe ľudí. Biblický vodca typu dobrého pastiera je ten, ktorý sa snaží priviesť ľudí k Ježišovi.“

PAR Centrom všetkého je teda Ježiš. Biblický vodca má mať veľmi intenzívny osobný vzťah s najvyšším pastierom Ježišom. Otec Vella ďalej komentuje: „Biblickému vodcovi vždy hrozí nebezpečenstvo, že sa z neho stane iba obyčajný psychológ alebo sociálny pracovník a nič viac. Ľudia za nami chodia preto, že sme kňazi - biblickí vodcovia.“ Túto pravdu Otec Vella podtrhuje svedectvom kardinála Hummesa. Podelil sa o skúsenosť, keď bol arcibiskupom v Sao Paole. V kúrii bola istá pani, ktorú mnohí považovali za jeho pravú ruku. Bola veľmi výkonná a pomáhala pri organizovaní mnohých aktivít. Jedného dňa však táto pani jednoducho zmizla. Nikto nevedel, čo sa jej stalo. Zhodou okolností sa s ňou kardinál neskôr stretol a spýtal sa jej, čo sa stalo, prečo odišla a či sa cíti dobre. Odpovedala, že je v poriadku, ale že už nie je katolíčka. Prešla k protestantom. Kardinál bol naozaj šokovaný. Bola to jediná vec, ktorú by nikdy nečakal. Preto sa jej spýtal: „Čo vám protestanti dali a my nie?“ Pani mu odpovedala: „Vy ste mi dali skoro všetko - skúsenosť, vzdelanie, dôveru. Čokoľvek som chcela! Jediné, čo ste mi nedali, bol Ježiš.“

Tak som musela zájsť niekde inde.“ Kardinál bol taký šokovaný, že od tej chvíle - ako sám vyznal - „zmenil celý štýl svojej pastoračnej práce.“ Kardinál Sarah, mal 9. apríla 2024 prednášku k biskupom Kamerunu. Okrem iného povedal: „Cirkev prežíva to, čo ja označujem ako praktický ateizmus. Mnohí západní cirkevní predstavitelia sa vzdali idey stavať sa na odpor svetu! Snívajú o tom, aby ich svet miloval. Cirkev našej doby je vystavená pokušeniu ateizmu. Nie je to intelektuálny ateizmus, ale taký subtilný a nebezpečný stav ducha: plynúci a praktický ateizmus. Tento akoby kvapalný ateizmus prúdi tepnami dnešnej kultúry. Nikdy nevysloví svoje meno, ale infiltruje všetko, dokonca cirkevné diskusie. Jeho prvým pôsobením je istý druh letargie viery. Omamuje našu schopnosť reagovať, spoznávať omyly a nebezpečenstvá a rozšíril sa do celej Cirkvi. V podstate tento plynúci a praktický ateizmus hľadá kompromis medzi pravdou a lžou. Zdá sa, že cirkevní predstavitelia neresti tohto ateizmu poskytli priestor. Všetci sme vinní, že sme sa sklonili pred touto lžou ateizmu a že sa na nej podieľame. Predstierame, že sme veriaci kresťania, ľudia viery, slávime náboženské obrady, ale v skutočnosti žijeme ako pokrstení pohania a neveriaci.“ MY Už spomínaný otec Vella svedčí o tom, ako objavil podstatu kňazskej služby: V prvých rokoch kňazstva som sa určite snažil pomáhať ľuďom tak, ako som vedel. Spaľoval som sa pre nich a dával im všetok svoj čas. No sotva som v nich videl nejaké zmeny. Raz som si položil otázku: „Prečo všetci títo ľudia ku mne chodia? Napokon majú svojich vlastných sociálnych pracovníkov a psychológov.“ Prichádzali, pretože ja som kňaz. Ale čo som im ako kňaz dával? Nič! Dával som im len to, čo aj ich psychológovia, sociológovia alebo psychiatri. A možno aj oveľa menej. Tak som požiadal Boha, aby ma naučil svoju techniku! Čo by som mal ako kňaz robiť? A Ježiš mi dal veľmi známu pasáž zo Svätého písma: „A zasa vám hovorím: Ak budú dvaja z vás na zemi jednomyseľne prosiť o čokoľvek, dostanú to od môjho Otca, ktorý je na nebesiach. Lebo kde sú dvaja alebo traja zhromaždení v mojom mene, tam som ja medzi nimi“ (Mt 18,19 - 20). Je to také jednoduché, a predsa som to nerobil. Rozhodol som sa, že použijem Ježišovu terapiu. Začal som sa modliť s ľuďmi a nad ľuďmi. A potom som zrazu videl rozdiel. Videl som, že ľudia sa začali meniť. Videl som, ako sa ich srdcia obmäkčili. ADE Ďakujeme za skutočných biblických vodcov – dobrých pastierov. Modlime sa, aby Pán dal každému biblickému vodcovi dar múdrosti, rozlišovania, rady a sily, aby mohol viesť stádo k zeleným pastvinám, kde nás všetkých čaká Ježiš, Najvyšší pastier. Amen.